بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

அஹ்மதிய்யா முஸ்லிம் ஜமாஅத்தின் உலகளாவிய தலைவர் ஹஸ்ரத் ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ்
(அய்யதஹுல்லாஹுத் தஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்- அல்லாஹ் தனது வல்லமைமிக்க உதவியினால் அவர்களை வலுப்படுத்துவானாக)
அவர்கள் 29.09.2017 அன்று ஆற்றிய ஜுமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தஷஹ்ஹுது, தஅவ்வுஸ், சூரா ஃபாத்திஹா ஆகியவற்றை ஓதிய பிறகு ஹுஸூர் (அய்யதஹுல்லாஹுத் தஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

இன்று அல்லாஹ்வின் அருளால் மஜ்லிஸ் அன்ஸாருல்லாஹ் யூ.கே –வின் வருடாந்திர இஜ்திமா ஆரம்பமாகின்றது. இவ்வகையில் நான் அன்ஸார்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான மற்றும் அடிப்படையான ஒரு விஷயத்தின் பக்கம் கவனமூட்ட விரும்புகின்றேன். அது தொழுகையாகும்.தொழுகை ஒவ்வொரு நம்பிக்கை கொண்டவரின் மீதும் கடமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் நாற்பது வயதிற்குப் பிறகு எனது வயது ஒவ்வொரு நாளும் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கும்போது எனது வாழ்க்கையின் நாட்கள் குறைந்து கொண்டே செல்கின்றன என்ற உணர்வு முன்னரை விட அதிகமாக உருவாக வேண்டும். அத்தகைய நிலைமையில் அல்லாஹ்வை வணங்குவது மற்றும் தொழுகையின் பக்கம் அதிக கவனம் உருவாக வேண்டும். நான் அல்லாஹ்வின் முன்பு ஆஜராக வேண்டிய அந்த நேரம் விரைவாக வந்து கொண்டிருக்கின்றது. அங்கு நமது ஒவ்வொரு செயலின் வழக்கு பார்க்கப்படும் என்ற உணர்வு உருவாக வேண்டும். அத்தகைய நிலைமையில் நம்பிக்கை கொண்டவருக்கும் மரணித்த பிறகுள்ள வாழ்க்கை மற்றும் மறுமை நாளின் மீது நம்பிக்கையுள்ள ஒவ்வொரு நபருக்கும் நாம் அல்லாஹ்விற்குரிய உரிமையையும் செலுத்த வேண்டும். அவனது அடியார்களுக்குரிய உரிமைகளையும் செலுத்துபவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும் என்ற கவலை இருக்க வேண்டும். நமது முயற்சிகளுக்கேற்ப இந்த உரிமைகளைச் செலுத்தும் நிலைமையில் நாம் இறைவன் முன்பு ஆஜராக வேண்டும். தொழுவதன் பக்கம் அல்லாஹ் எப்போதெல்லாம் கவனமூட்டியிருக்கின்றானோ அப்போதெல்லாம் தொழுகையை முறையாக நிறைவேற்றுவதன் பக்கமும் எல்லா தொழுகைகளையும் அதற்குரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவது குறித்தும் ஜமாஅத்தாக தொழுகையை நிறைவேற்றுவதைப் பற்றியும் நமக்கு கவனமூட்டியிருக்கின்றான். தொழுகையை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற கட்டளை இருக்கின்றது. தொழுகையை நிறைவேற்றுவது என்பதன் பொருளே தொழுகையை அதற்குரிய குறித்த நேரத்தில் நிறைவேற்றுவதும் ஜமாஅத்தாக தொழுவதும் ஆகும். அன்ஸாருல்லாஹ்வை சார்ந்திருப்பவர்களும் தங்களது அறிக்கையில் ஆய்வு செய்து பார்த்திருப்பர். ஆய்வு செய்து பார்க்கவும் வேண்டும்.

நாம் பார்க்கும்போது தெரிய வருவது என்னவென்றால், அன்ஸார்களின் வயது ஒரு வலுவான உறுதிவாய்ந்த வயதாக இருக்கின்ற நிலையிலும் கூட ஜமாஅத்தாக தொழுவதன் பக்கம் எந்த அளவு கவனம் இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவு கவனம் ஏற்படவில்லை. எனவே, அன்ஸாருல்லாஹ்விற்கு எல்லாவற்றையும் விட அதிகமாக குறிப்பாக இந்த விஷயத்தின் பக்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதாவது, அவர்களது ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் ஜமாஅத்தாக தொழுகின்ற பழக்கமுடையவராக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாஸிரும் சுயமே தன்னை ஆய்வு செய்து பார்க்க வேண்டும். நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பது அல்லது வேறு தகுந்த காரணம் இல்லாத நிலையில் பார்க்க வேண்டும். அவர் ஜமாஅத்தாக தொழுகின்ற பழக்கமுடையவராக இருப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஜமாஅத்தாக தொழுகையை நிறைவேற்றுவதற்கு முழுமையாக முயற்சி செய்ய வேண்டும். பக்கத்தில் பள்ளிவாயிலோ அல்லது தொழுகை சென்டரோ இல்லாமல் இருந்தால் அந்த பகுதியிலுள்ள சில மக்கள் ஏதாவது ஒரு வீட்டில் ஒன்று கூடி ஜமாஅத்தாக தொழ முடியும். இந்த வசதியும் இல்லையென்றால் வீட்டில் இருப்பவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வீட்டிலேயே ஜமாஅத்தாக தொழ வேண்டும். இதன் மூலம் குழந்தைகளுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் தொழுகை மற்றும் ஜமாஅத்தாக தொழுவதன் முக்கியத்துவம் குறித்த உணர்வு ஏற்படும்.

எனவே, அன்ஸாருல்லாஹ் அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தை நிலைநாட்டுவதிலும் அதற்கேற்ப செயல்படுவதிலும் பிறரை செயல்பட வைப்பதிலும் தமது பங்கை செலுத்தும்போதுதான் அவர்கள் உண்மையான அன்ஸாருல்லாஹ்வாக ஆக முடியும். மனித படைப்பின் நோக்கமாக இருக்கின்ற அல்லாஹ்வை வணங்குவதை செய்யாமல் இருந்தால் மேலும் அதற்கேற்ப எவர்கள் கண்காணிப்பாளர்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளனரோ அவர்களிடம் அதை செய்ய வைக்காமல் இருந்தால் அல்லது செய்ய வைப்பதற்கு முயற்சி செய்யாமல் இருந்தால் இவ்விஷயத்தில் தங்களது

முன்மாதிரியைக் காட்டாமல் இருந்தால் பிறகு அவர்கள் பெயரளவில் மட்டுமே அன்ஸாருல்லாஹ்வாக இருக்கின்றனர். இன்று வாள் மற்றும் அம்புகளாலான போர் நடைபெறவில்லை. அதற்காக உதவியாளர்கள் தேவையில்லை. ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் நாம் வெற்றி பெறுவதற்குரிய ஆயுதம் துஆவாகும் என்று கூறியுள்ளார்கள். எனவே, அன்ஸாருல்லாஹ்வாக ஆவதற்கு இந்த துஆவின் ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. இதற்காக அல்லாஹ் கூறியுள்ள வழிமுறைக்கேற்ப இந்த ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டியது அவசியமானதாகும். இது நடக்கும்போதுதான் நாம் ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்ஊது (அலை) அவர்களிடம் பைஅத் செய்திருப்பதற்கான சரியான உரிமையைச் செலுத்துபவர்களாக ஆவோம். நீங்கள் நான் கூறுவதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருந்தால், உங்களிடம் தூ மாற்றங்களை ஏற்படுத்தாமல் இருந்தால், உங்களது இறை வணக்கத்திற்குரிய உரிமையைச் செலுத்தாமல் இருந்தால் பிறகு என்னிடம் நீங்கள் பைஅத் செய்ததனால் எந்தப் பலனும் உங்களுக்கு இல்லை என்றே அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் கூறியுள்ளார்கள். இவ்வகையில் ஒவ்வொரு நாஸிரும் குறிப்பாக தம்மை ஆய்வு செய்ய பார்க்க வேண்டும். அதாவது எந்த அளவு தொழுகையைப் பேணுபவராக அவர் இருக்கின்றார் என்பதை ஆய்வு செய்து பார்க்க வேண்டும். தங்களது குழந்தைகளின் முன்னால் எந்த அளவு அவர்கள் தங்களது முன்மாதிரியைக் காட்டுகின்றனர் என்று ஆய்வு செய்து பார்க்க வேண்டும். அவர்களது தொழுகையின் நிலைமை எவ்வாறு இருக்கின்றது? என்ற ஒரு கடமை அல்லது சுமை என்று மட்டும் கருதியவாறு தொழுகைகளை அவர் நிறைவேற்றுகின்றாரா? அல்லது உண்மையிலேயே அல்லாஹ்வின் திருப்தியைப் பெறுவதற்காக இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் செய்கின்றனரா? என்பதை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

தொழுகையை முறையாகவும் விடாமலும் தொழுவதைப் பற்றி ஓரிடத்தில் ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் ஒரு சபையில் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்:

தொழுகைகளை முறையாகவும் விடாமலும் தொழுது வாருங்கள். சில மக்கள் ஒரு நேரத் தொழுகையை மட்டும் தொழுகின்றனர். தொழுகைகள் மன்னிக்கப்படுவதில்லை என்பதை அவர்கள் நினைவில் வைக்க வேண்டும். எதுவரையென்றால் இறை தூதர்களுக்கும் கூட அவை மன்னிக்கப்படவில்லை. ஒரு ஹதீஸில் இவ்வாறு வருகின்றது. ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு புதிய ஜமாஅத் வந்தது. அவர்கள் தொழுகையை மன்னித்து விடுமாறு வேண்டினர். அதற்கு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் எந்த மதத்தில் செயல் இல்லையோ அது மதமே அல்ல என்று கூறினார்கள். எனவே இந்த விஷயத்தை நன்றாக நினைவில் வையுங்கள். அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளுக்கேற்ப நீங்கள் செயல்படுங்கள்.

தொழுகையின் உண்மை நிலை, அதன் முக்கியத்துவம் மனிதனுக்கு அதன் தேவை தொழுகையின் நிலை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் ஆகிய இந்த விஷயங்களை விளக்கியவாறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்ஊது (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ‘‘தொழுகை என்றால் என்ன? அது ஒரு சிறப்பான துஆவாகும். ஆனால் மக்கள் அதை அரசர்களின் வரி ஆகக் கருதுகின்றனர். இறைவனுக்கு இந்த விஷயங்களின் தேவை என்ன வந்து விட்டது என்பதைக் கூட இந்த அறிவீனர்களால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சுயமே தன்னிறைவு பெற்றவனாகத் திகழ்கின்ற அவனுக்கு இவ்விஷயங்களின் என்ன தேவை இருக்கின்றது? அதாவது மனிதன் துஆ, தஸ்ஃபீஹ் மற்றும் தஹ்லீலில் ஈடுபட வேண்டும் என்று அவனுக்கு என்ன தேவை இருக்கின்றது? மாறாக, இதில் சுயமே மனிதனுக்கு தான் பலன் இருக்கின்றது. அவன் இந்த வழிமுறை மூலமாக தனது நோக்கத்தை அடைந்து விடுகின்றான். எனக்கு இதைப் பார்த்து மிகவும் வருத்தம் ஏற்படுகின்றது. இன்றைய நாட்களில் இறைவணக்கங்கள், தக்வா மற்றும் மார்க்கப் பற்று ஆகியவற்றின் மீது நேசம் இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. இதற்கான காரணம் பொதுவாகக் காணப்படுகின்ற விஷத்தின் தாக்கத்தைக் கொண்ட சடங்காகும். இதன் காரணமாகவே அல்லாஹ்வின் மீதுள்ள அன்பு குளிர்ந்து விட்டது.’’ இறைவணக்கங்களின் எவ்வகையிலான இன்பம் கிடைக்க வேண்டுமோ அந்த இன்பம் கிடைக்கவில்லை.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ‘‘உலகில் அல்லாஹ் ஓர் இன்பத்தையும் சுவையையும் வைக்காத எந்த ஒரு பொருளும் இல்லை. (ஒவ்வொரு பொருளிலும் அவன் ஓர் இன்பத்தை வைத்திருக்கின்றான்.) எவ்வாறு ஒரு நோயாளி ஒரு சிறந்த சுவையுள்ள பொருளிலிருந்து இன்பத்தைப் பெற முடியாதோ, மேலும் அதனை அவர் முற்றிலும் கசப்பானதாகக் கருதுவாரோ அதாவது நோயாளியின் நாவுக்கு சுவை தெரியாமல் போய் விட்டால் எந்த பொருளிலிருந்தும் அவர்கள் இன்பத்தைப் பெற முடியாது. மேலும் அதனை அவர் முற்றிலும் கசப்பானதாகக் கருதுவாரோ அவ்வாறே இறைவனை வணங்குவதில் எவர்களுக்கு இன்பமும் சுவையும் கிடைக்கவில்லையோ

அவர்கள் தங்களுக்கு இருக்கின்ற நோயைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டும்.'' எவர்களுக்கு தொழுகையில் இன்பம் கிடைக்கவில்லையோ அவர்கள் நோயாளியாக இருக்கின்றனர் என்றே அதற்கு பொருளாகும்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஏனென்றால், இப்போது நான் கூறியது போன்றே உலகில் அல்லாஹ் ஏதாவதொரு இன்பத்தை வைக்காத எந்தவொரு பொருளும் இல்லை. அல்லாஹ் மனித இனத்தை தன்னை வணங்குவதற்காகவே படைத்துள்ளான். அவ்வாறிருக்கும்போது அந்த இறை வணக்கத்தில் அவனுக்கு ஓர் இன்பமும் ஆனந்தமும் இல்லாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன? இன்பமும் ஆனந்தமும் அதில் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. ஆனால் அந்த இன்பத்தைப் பெறக் கூடியவர்கள் எவராவது இருக்க வேண்டும்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ''நாம் இந்த விஷயத்தை அன்றாடம் நாம் பார்க்கின்ற விஷயங்களிலிருந்து நமது அனுபவங்களிலிருந்தும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். உதாரணமாக பாருங்கள். தானியங்கள், உண்கின்ற மற்றும் குடிக்கின்ற பொருள்கள் மனிதனுக்காகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. (சாப்பிடுவதற்கும், குடிப்பதற்குமுள்ள பொருள்கள் மனிதனுக்காக உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.) அதிலிருந்து அவன் ஓர் இன்பத்தையும் சுவையையும் பெருவதில்லையா? இந்த சுவையையும், இன்பத்தையும், உணர்வையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அவனது வாயில் நாவு இல்லையா என்ன? நிச்சயமாக அவன் அதிலிருந்து இன்பத்தைப் பெறுகின்றான். உள்ளத்தை மகிழ்விக்கின்ற இனிமையான குரலைக் கேட்டு அவனது காது இன்பத்தைப் பெறுவதில்லையா? பிறகு இறை வணக்கங்களில் இன்பம் இல்லை என்பதை மறுக்கும் விதத்தில் வேறு என்ன ஆதாரங்கள் தேவைப்படுகின்றது? நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இறைவணக்கமும் கூட ஒரு சுமையோ அல்லது வரியோ அல்ல. இதிலும் கூட ஓர் இன்பமும் ஆனந்தமும் உலகிலுள்ள எல்லா இன்பங்களை விடவும், ஆன்மாவிற்கு இன்பத்தைத் தரக்கூடிய எல்லா விஷயங்களை விடவும் உயர்ந்ததும் மேலானதுமாகும்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: எவ்வாறு ஒரு நோயாளி ஒரு சிறந்த நல்ல சுவையுள்ள உணவிலுள்ள இன்பத்தைப் பெற முடியாமல் இருக்கின்றாரோ முற்றிலும் அவ்வாறே இறைவனை வணங்குவதில் இன்பத்தைப் பெறாத அந்த பேரிழந்த மனிதனும் இருக்கின்றான். எனவே தொழுகையின் பக்கம் கவனம் செலுத்தாமல் தொழுகையில் இன்பம் கிடைக்காமல் இருந்து அல்லாஹ்வின் அருள்களிலிருந்து விலகியிருப்பது மனிதனின் பலவீனமாகும். எனவே, நம்மில் எவர் அவ்வாறு இருந்தாலும் அவர் அது குறித்து கவலைப்பட வேண்டும்.

பிறகு உண்மையான தொழுகை எவ்வாறு இருக்கின்றது? எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்? இதனை விளக்கியவாறு ஹுஸூர் (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: நினைவில் கொள்ளுங்கள். இந்த தொழுகை எத்தகையது என்றால் இதன் மூலம் உலகமும் சரியாகி விடுகின்றது. மார்க்கமும் சரியாகி விடுகின்றது. ஆனால் தொழுகின்ற பெரும்பாலான மக்கள் மீது தொழுகை சாபமிடுகின்றது. இது பற்றி அல்லாஹ் الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۙ﴿٦﴾ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ۙ﴿٥﴾ தொழுகையின் உண்மை நிலை பற்றி தெரியாத அந்த தொழுகையாளிகள் மீது சாபம் உண்டாகட்டும் என்று கூறுகின்றான். அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: தொழுகை எத்தகையது என்றால் தொழுவதன் மூலமாக மனிதன் எல்லா வகையான தீய செயல்கள் மற்றும் வெட்கங் கெட்ட செயல்களிலிருந்தும் காப்பாற்றப்படுகின்றான். **இத்தகைய தொழுகையை நிறைவேற்றுவதுகூட மனிதனது கையில் இல்லை. இறைவனது ஆதரவும் உதவியும் இல்லாமல் இந்த வழிமுறையைப் பெற முடியாது. மனிதன் துஆக்கள் செய்வதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்காத வரை இத்தகைய உருக்கமும் பணிவுடன் மன்றாடுகின்ற நிலையும் உருவாக முடியாது.** தொழுகையின் மூலம் எல்லா தீமைகளிலிருந்தும் தவிர்ந்திருக்கின்ற அந்த உயர் தகுதியைப் பெறுவதற்கு ஒரு முயற்சி தேவைப்படுகின்றது. அல்லாஹ்வின் அருள்களைப் பெற வேண்டிது அவசியமானதாக இருக்கின்றது. அதற்கு உருக்கமும் பணிவுடன் மன்றாடுகின்ற நிலையும் தேவைபடுகின்றது.

நான் பார்க்கின்றேன். மக்கள் தொழுகையில் கவனமற்றவர்களாகவும் சோம்பேறித்தனத்தைக் காட்டுபவர்களாகவும் இருப்பதற்குக் காரணம் தொழுகையில் அல்லாஹ் வைத்திருக்கின்ற அந்த இன்பம் மற்றும் ஆனந்தத்தைப் பற்றி அவர்களுக்கு தெரியவில்லை. இதுதான் பெரும் காரணமாக இருக்கின்றது. பிறகு நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் மேலும் அதிகமாக சோம்பேறித்தனமும் கவனமின்மையும் இருக்கின்றது. மக்கள் அதிகமாக குடியேறியுள்ள இடங்களில் வசிக்கின்ற மக்கள் அதிகமாக பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். தனது பணிகளின் காரணமாக இன்னும் அதிகமாக அவர்கள் சோம்பேறிகளாக ஆகி விடுகின்றனர்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: சில நேரம் இவ்வாறும் நிகழ்கின்றது. நாம் நமது பணிகளில் மூழ்கியிருக்கின்றோம். அப்போது பாங்கு சொல்பவர் பாங்கு சொல்கின்றார். அதை கேட்பதற்குக் கூட அம்மக்கள் விரும்புவதில்லை. ஒருவகையில் இதனால் அவர்களது உள்ளத்தில் துக்கம் ஏற்படுகின்றது. இத்தகைய மக்கள் மிகவும் கருணை காட்டப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். பாங்கு சொல்லப்படுவதையும் இவர்கள் செவிமடுப்பதில்லை. அல்லது தொழுகைக்கான நேரம் வந்த பிறகும் கூட தொழுகையின் பக்கம் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கின்றனர். அவர்களது சபையில் அமர்ந்திருந்த சிலரைப் பற்றி அன்னார் கூறினார்கள்: இங்கும் அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களது கடைகள் பள்ளிவாயிலுக்குக் கீழே இருக்கின்றது. ஆனால், ஒருபோதும் பள்ளிவாயிலுக்குச் சென்று அவர்கள் நிற்பது கூட இல்லை. அதாவது தொழுவதற்காக அவர்கள் செல்வதில்லை.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: அசல் விஷயம் என்னவென்றால் தொழுகையை விட்டு விலகி அதை பொருட்படுத்தாமல் அவர் இருக்கும்போது அவரால் அதை புரிய முடியாது. தொழுகையிலுள்ள இன்பத்தையும் ஆனந்தத்தையும் பற்றி அவருக்கு எதுவும் தெரியாது. அவ்வாறிருக்கும்போது தொழுகையில் அவருக்கு எப்படி இன்பம் கிடைக்க முடியும்? இன்பம் கிடைக்கின்ற வரை அவர் தொழுது கொண்டேயிருக்க வேண்டும். ***அல்லாஹ்விடம் துஆ கேட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அல்லாஹ்வே! நீ மற்ற பொருள்களில் வைத்துள்ள அந்த இன்பத்தையும் சுவையையும் தொழுகையில் எனக்கு தந்தருள்வாயாக என்று துஆ செய்ய வேண்டும்.*** தொழுகையில் இன்பத்தைப் பெறுவதற்கு ஒரு துஆ உருவாக வேண்டும். அவ்வாறு உருவானால் பிறகு நான் கூறுகின்றேன். உண்மையாகவே கூறுகின்றேன். நிச்சயமாக உறுதியாக அந்த இன்பம் அவருக்கு கிடைத்து விடும். பிறகு தொழுகின்றபோது தொழுகையினால் கிடைக்கக் கூடிய பலன்களையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். நன்மைகள் செய்வதை கவனத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும். நன்மைகள் தீமைகளை அழித்து விடுகின்றன என்று அல்லாஹ் கூறுகின்றான். இந்த நன்மைகளையும் இன்பங்களையும் உள்ளத்தில் வைத்தவாறு உண்மையாளர்களுக்கும் நன்மை புரிந்தோருக்கும் கிடைத்த அந்த தொழுகை கிடைக்க வேண்டும் என்று துஆ செய்ய வேண்டும். நன்மைகள் அல்லது தொழுகை தீமைகளை அகற்றி விடுகின்றது என்று கூறப்பட்டிருப்பது அல்லது இன்னோரிடத்தில் தொழுகை வெட்கக்கேடான செயல்களிலிருந்தும் தீமைகளிலிருந்து ஒருவரை காப்பாற்றுகின்றது என்று கூறப்பட்டிருப்பது ஆகும். ஆனால் சில மக்கள் தொழுபவர்களாக இருந்தும் கூட தீமைகளைச் செய்வதை நாம் பார்க்கின்றோம். இதற்கான பதில் என்னவென்றால், அவர்கள் தொழுதாலும் தொழுகையின் ஆன்மாவுடனும் உண்மையுடனும் அவர்கள் தொழவில்லை. அவர்களின் தொழுகைகளில் அதன் ஆன்மா இருப்பதில்லை.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: அவர்கள் வெறுமனே ஒரு சடங்கு என்ற ரீதியில் அல்லது தங்களது பழக்கத்திற்கேற்ப குனிந்து நிமிர்கின்றனர். அவர்களது ஆன்மா மரணித்து விட்டது. அல்லாஹ் அவற்றிற்கு 'ஹஸனாத்' என்று பெயர் வைக்கவில்லை. இங்கு 'அஸ்ஸலாத்' என்ற சொல்லை வைக்காமல் 'ஹஸனாத்' என்ற சொல் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டிற்கும் ஒரே பொருள் இருந்தும் கூட 'அஸ்ஸாத்' என்ற சொல்லை வைக்காமல் இருந்ததற்குக் காரணம் அதன் மூலம் தொழுகையின் சிறப்பு மற்றும் அதன் அழகையும் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆகும். அதாவது உண்மையின் ஆன்மாவை தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்ற தொழுகை தீமைகளை அகற்றுகின்றது. மேலும் அருள்களின் தாக்கம் அதில் இருக்கின்றது. தொழுகை நிச்சயமாக உறுதியாக தீமைகளை அகற்றுகின்றது. தொழுகை உட்கார்ந்து எழுவதன் பெயர் அல்ல. தொழுகையின் சத்தும் ஆன்மாவும் துஆவாகும். அது ஓர் இன்பத்தையும் ஆனந்தத்தையும் தனக்குள் வைத்திருக்கின்றது.

தொழுகையின் ஆன்மாவையும் அதன் குறிக்கோளையும் பெறுவதற்கு எவ்வாறு முயற்சி செய்ய வேண்டும்? என்பதைப் பற்றி மேலும் தொழுகையிலுள்ள பல்வேறு நிலைகள் அதாவது ருகூ, ஸஜ்தா, உட்கார்வது போன்ற நிலைகள் தொழுகையின் அந்த குறிக்கோளையும் ஆன்மாவையும் பெறுவதற்காகவே வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை விளக்கியவாறு ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வூது (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்:

தொழுகையிலுள்ள பல்வேறு நிலைகள் உண்மையில் ஆன்மீக நிற்றலாகவும் அமர்வதாகவும் இருக்கின்றது. மனிதனுக்கு இறைவனுக்கு முன்னால் நிற்க வேண்டியது வருகின்றது. நிற்பதும் கூட தொண்டு செய்பவர்கள் வெளிப்படுத்தும் மரியாதையாகும். தொண்டு செய்கின்ற மக்கள் ஒரு பெரிய மனிதரிடம் செல்லும்போது மரியாதை நிமித்தமாக எழுந்து நிற்கின்றனர். எனவே, தொழுகையில் நிற்பது மரியாதை செலுத்துவதன் அடையாளமாக இருக்கின்றது. இரண்டாவது பகுதியான ருகூ என்பது கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்காக அவர் எந்த அளவு

தனது கழுத்தை குனிய வைக்கின்றார் என்பதைக் கூறுகின்றது. ஸஜ்தா என்பது இறை வணக்கத்தின் குறிக்கோளாக இருக்கிற முழுமையான மரியாதை மற்றும் முழுமையான பணிவு மற்றும் தாழ்மைக் குணத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றது. மனிதன் ஸஜ்தா செய்யும்போது தன்னை பணிவு, தாழ்மைக்குணம் ஆகியவற்றின் உச்சத்திற்குக் கொண்டு செல்கின்றான். இதுவே இறை வணக்கத்தின் குறிக்கோளாக இருக்கின்றது. நான் இறைவனுக்கு முன்னால் தலை குனிகின்றேன் என்று அவர் கருதுகின்றார்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: இந்த மரியாதைகளை இறைவனை நினைவு கூர்வதற்காக நியமித்திருக்கின்றான். உடலை ஆன்மீக வழிமுறைகளில் பங்கு பெற வைப்பதற்காக இறைவன் இவற்றை நியமித்துள்ளான். எவ்வாறு வெளிப்படையான முறையில் மனிதன் இந்த மரியாதைகளை வெளிப்படுத்துகின்றானோ அவ்வாறே அவனது ஆன்மாவும் இந்த மரியாதைகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறே அவனது நிற்றலும் ருகூவும் ஸஜ்தாவும் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஆன்மாவும் முழுமையான பணிவுடனும் தாழ்மையுடனும் இறைவன் முன்னிலையில் விழும்போதுதான் இந்த நிலை உருவாக முடியும். எனவே, உடல் ஸஜ்தாவில் வீழ்வது போன்றே ஆன்மாவும் ஸஜ்தா செய்ய வேண்டும். அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் விழ வேண்டும். நாவு எதை கூறுகிறதோ அதை ஆன்மாவும் கூற வேண்டும். நாவால் கூறப்படுகின்ற சொற்கள் உள்ளத்திலிருந்து வரக் கூடியவையாக இருக்க வேண்டும். அந்த நேரத்தில் ஓர் ஆனந்தமும், ஒளியும், நிம்மதியும் கிடைக்கின்றது என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

இதற்கே ஸலாத் என்று பெயர். இதுவே தீமைகளை எரித்து விடுகின்ற ஸலாத் ஆகும். மேலும் தனது இடத்தில் அது ஓர் ஒளியையும் பிரகாசத்தையும் விட்டுச் செல்கின்றது. இறை நெருக்கத்தைப் பெற விரும்புகின்ற ஒருவரது வழிப்பாதையில் உள்ள அபாயங்கள் மற்றும் துன்பங்களிலிருந்து அவரை பாதுகாப்பதற்கு ஓர் ஒளிமயமான தீபமாக அது பயன்படுகின்றது. ஒரு டார்ச் லைட் ஆக அது பயன்படுகிறது. அவரது வழியில் இருக்கின்ற எல்லா விதமான புற்பூண்டுகளிலிருந்தும் அவரை தடுமாறச் செய்யும் கற்களிலிருந்தும் இடையூறுயாக இருக்கின்ற பொருள்களிலிருந்தும் அவரைக் காப்பாற்றி அதைப் பற்றி அவருக்கு தெரிவித்து விடுகின்றது. அதாவது அவை அவருக்கு தென்படுகின்றது. இந்த நிலையில்தான்நிச்சயமாக தொழுகையானது வெட்கக் கேடான செயல்களிலிருந்தும் தீமைகளிலிருந்தும் ஒருவரை தடுக்கின்றது என்பது அதற்கு முற்றிலும் பொருந்துகிறது. ஏனென்றால் அவரது கைகளில் அல்லாமல் அவரது உள்ளத்தில் ஒரு ஒளிமயமான தீபம் இருக்கின்றது. இந்த தகுதி முழுமையான பணிவு, முழுமையாக தன்னை ஒன்றுமற்றவனாகக் கருதுவது, முழுமையான தாழ்மைக் குணம், முழுமையாகக் கட்டுப்படுவது ஆகியவற்றின் மூலம் கிடைக்கின்றது.

பிறகு தொழுகையில் சலனங்கள் உருவாவதற்கான காரணம் பற்றி ஹுஸூர் (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்: எவர்கள் இறைவன் பக்கம் முழுமையாக திரும்புவதில்லையோ அவர்களுக்குதான் தொழுகையில் பல சலனங்களும் சந்தேகங்களும் வருகின்றன. ஒரு கைதி அரசனுக்கு முன்னால் நிற்கும்போது அவனது உள்ளத்தில் ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்பட முடியுமா? அப்படிப்பட்டவரது உள்ளத்தில் வேறு எந்த எண்ணமும் வர முடியாது. ஒருபோதும் அவனது உள்ளத்தில் எந்த எண்ணமும் வராது. இதே உதாரணம்தான் இந்த மனிதனுக்கும் பொருந்துகிறது. எப்போதும் அவர் அரசரின் பக்கமே கவனம் செலுத்துவார். இப்போது அரசர் என்ன கட்டளையை பிறப்பிக்கப் போகின்றார் என்ற கவலையில் அவர் இருப்பார். அப்போது தன்னைப் பற்றியே முற்றிலும் அறியாதவராக அவர் இருப்பார். அவ்வாறே மனிதன் உண்மையான உள்ளத்துடன் இறைவன் பக்கம் திரும்பும்போது உண்மையான உள்ளத்துடன் அவன் முன்னிலையில் விழும்போது ஷய்த்தான் அவரிடம் சந்தேகங்களை எப்படி ஏற்படுத்த முடியும்? தொழுகையை ஏன் பாதுகாக்க வேண்டும்? ஏன் தொழ வேண்டும்? அல்லாஹ்வுக்கு நமது தொழுகைகளின் தேவை இருக்கின்றதா? பெரும்பாலான மக்களின் எண்ணங்களில் இன்றைய நாட்களில் காணப்படும் நாத்திகத்தின் காரணமாக இதுபோன்ற கேள்விகள் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றது. அல்லாஹ் தன்னிறைவு பெற்றவனாவான். அவனுக்கு நமது இறை வணக்கங்கள் தேவையில்லை.

நமக்கு அவனது தேவை இருக்கின்றது என்பதை விளக்கியவாறு ஹுஸூர் (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்: இறைவனுக்கு தொழுகைகள் தேவைப்படுவதால் தொழுகைகள் பாதுகாக்கப்படவில்லை. இறைவனுக்கு நமது தொழுகைகளின் எந்த தேவையும் இல்லை. அவன் எல்லா உலகங்களை விட்டும் தன்னிறைவு பெற்றவனாவான். அவனுக்கு யாருடைய தேவையும் இல்லை. இதன் கருத்து மனிதனுக்கு இறைவனின் தேவை இருக்கின்றது. இது ஒரு இரகசியமாகும். அதாவது சுயமே மனிதன் தனக்கு நல்லதை விரும்புகின்றான். எனவேதான்

அவன் இறைவனிடம் உதவி கேட்கின்றான். மனிதனுக்கு இறைவனுடன் தொடர்பு ஏற்படுவது உண்மையான நன்மையைப் பெறுவதாகும் என்பதே உண்மையாகும். அத்தகைய நபருக்க முழு உலகமும் எதிரியாக ஆகி விட்டாலும் அவரை அழிக்க முற்பட்டாலும் அவருக்கு எந்த சீர்குலைவையும் ஏற்படுத்த முடியாது. மேலும் இறைவன் அந்த நபருக்காக இலட்சக்கணக்கான கோடிக்கணக்கான மனிதர்களை அழிக்க வேண்டியது வந்தாலும் அவர்களை அழித்து விடுகின்றான். அந்த ஒருவருக்கு பதிலாக இலட்சக்கணக்கான மனிதர்களை அவன் அழித்து விடுகின்றான்.

அல்லாஹ்வின் அருளால் ஜமாஅத்தில் கலப்பற்ற தன்மையுடன் தொழுகைகளை நிறைவேற்றுகின்ற பலர் இருக்கின்றனர். அந்தக் காலத்திலுள்ள நிலைமையை ஹுஸூர் (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இதில் நமக்கு படிப்பினையும் இருக்கின்றது. எச்சரிக்கையும் இருக்கின்றது. இவ்விஷயங்களை நீங்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: இதனால் தொழுகையை நான் இழிவுபடுத்துகின்றேன் என்று எவரும் கருத வேண்டாம். திருக்குர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்ட தொழுகை மிஃராஜ் – ஏணிப்படியாக இருக்கின்றது. இந்த தொழுகையாளிகளிடம் எவராது இவர்களுக்கு சூரா ஃபாத்திஹாவின் பொருளாவது தெரியுமா? என்று கேட்கட்டும். 50 வருடங்களாக தொழுபவர்கள் உங்களுக்கு கிடைப்பார்கள். ஆனால், தொழுகையின் பொருளையும் அதன் உண்மை நிலையையும் பற்றி கேட்டால் அவர்களில் பெரும்பாலாருக்கு அது பற்றி தெரியாது. எல்லா உலக அறிவுகளும் இந்த அறிவுகளுக்கு முன்னால் ஒன்றுமற்றதாகும். உலக அறிவுகளைப் பெறுவதற்காக உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் வகையில் உழைப்பும் முயற்சியும் செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் தொழுகையின் பக்கம் எந்த அளவு கவனமின்மை இருக்கின்றது என்றால் மந்திரங்களை உச்சரிப்பது போன்று தொழுகையின் சொற்களைக் கூறுகின்றனர்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: நீங்கள் உங்கள் தொழுகைகளை இனிமையானவையாகவும் ஆர்வமூட்டக் கூடியவையாகவும் ஆக்க விரும்பினால் உங்களது தாய் மொழியில் சில துஆக்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமானதாகும். பெரும்பாலும் இதைத்தான் நாம் பார்க்கின்றோம். **தொழுகையை விரைவாகக் குனிந்து எழுந்து நிறைவேற்றி விடுகின்றனர். தொழுகைக்குப் பிறகு துஆக்கள் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகின்றனர்.** பெரும்பாலான முஸ்லிம் நாடுகளில் அஹ்மதி அல்லாதவர்களிடம் இதுவே வழக்கமாக இருந்து வருகின்றது. அதாவது தொழுகையை விரைவாக தொழுது முடித்து விட்டு அதற்குப் பிறகு கையேந்தி துஆ செய்ய ஆரம்பித்து விடுகின்றனர்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: தொழுகையை சடங்கு என்ற ரீதியிலும் பழக்கத்தின் அடிப்படையிலும் நிறைவேற்றுவது பயனளிக்காது. மாறாக, அத்தகைய தொழுகையாளிகள் மீது அல்லாஹ் சாபமிடுவதுடன் அவர்களுக்கு அழிவுதான் என்று கூறுகின்றான். அவ்வாறிருக்க அத்தகைய தொழுகைகள் இறைவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற சிறப்பை எவ்வாறு பெற முடியும்? فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ۝ தொழுகையாளிகளுக்கு அழிவுதான் என்று சுயமே இறைவன்தான் கூறியுள்ளான். இது தொழுகையின் உண்மை நிலையையும் அது வேண்டுவதையும் பற்றி அறியாமல் தொழுபவர்கள் பற்றியே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சஹாபாக்களுக்கு அரபி மொழி தெரிந்திருந்தது. அவர்கள் அதன் உண்மை நிலையை புரிந்திருந்தனர். ஆனால், நாம் அதன் பொருளை புரிந்து கொள்வதும் அதில் இதன் மூலம் இனிமையை உருவாக்குவதும் அவசியமானதாகும். ஆனால், அந்த மக்களோ வேறு ஒரு நபி வந்து தொழுகையை ரத்து செய்து விட்டார் என்று கருதுகின்றனர். அவர்களுக்கு எதிராக பேசுபவர்களைப் பற்றி அன்னார் கூறுகின்றார்கள். அதாவது அன்னார் நீங்கள் உங்களது சொந்த தாய் மொழியில் துஆ செய்யுங்கள் என்று கூறியதைக் கேட்டு விட்டு இவர் புதிய ஷரீஅத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டார் என்று கூறுகின்றனர்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: இதில் இறைவனுக்கு எந்த பயனும் இல்லை. சுயமே மனிதனுக்கு தான் இதில் பயன் இருக்கின்றது. இறைவன் முன்னிலையில் நிற்பதற்கான சந்தர்ப்பம் அவனுக்கு தரப்படுகின்றது. அவனிடம் வேண்டுகின்ற கண்ணியம் வழங்கப்படுகின்றது. அதன் மூலம் பல துன்பங்களிலிருந்து மனிதன் இரட்சிப்பைப் பெற்றுக் கொள்கின்றான். எனக்கு வியப்பாக இருக்கின்றது. இந்த மக்கள் எப்படி தங்கள் வாழ்வைக் கழித்து வருகின்றனர்? அவர்களது இரவும் பகலும் அவர்களைக் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால், இவர்களுக்குக்கென்று ஓர் இறைவன் இருக்கின்றான் என்பது கூட இவர்களுக்கு தெரியவில்லை. அத்தகைய மனிதன் இன்றும் அழிந்து விட்டான். நாளையும் அழிந்து விடுவான் என்பதை நினைவில் வையுங்கள்.

அன்னார் கூறுகின்றார்கள்: நான் உங்களுக்கு அவசியமான ஓர் அறிவுரையைக் கூறுகின்றேன். அந்தோ! இது மக்களின் உள்ளங்களில் பதிந்து விட வேண்டுமே! **பாருங்கள்! வாழ்நாள் கழிந்து கொண்டே இருக்கின்றது.**

கவனமின்மையைக் கை விட்டு விடுங்கள். மன்றாடுகின்ற நிலையை உருவாக்குங்கள். தனிமையில் இருந்து இறைவனிடம் துஆ செய்யுங்கள். இறைவன் ஈமானை பாதுகாப்பானாக. உங்கள் மீது திருப்தியடைந்து அவன் மகிழ்ச்சியாக இருக்கட்டும்.அல்லாஹ் எவரிடமும் கருமித்தனத்தைக் காட்டுவதில்லை. இறுதியாக இந்த முஸ்லிம்களிலிருந்துதான் பெரும் ஞானிகளும் இறைநேசர்களும் உருவாகி விடுகின்றனர். **அவனது கருணையின் கதவுகள் அடைக்கப்படவில்லை. ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய உள்ளத்தை உருவாக்குங்கள்.** தொழுகையை சரியான முறையில் நிறைவேற்றுங்கள். துஆக்கள் செய்யுங்கள். நமது போதனைகளுக்கேற்ப செயல்படுங்கள். நாமும் துஆ செய்வோம். நினைவில் கொள்ளுங்கள். நமது வழிமுறை முற்றிலும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மற்றும் கண்ணியத்திற்குரிய சஹாபாக்களின் வழிமுறையேயாகும். தொழுகையே ஒருவரை மிஃராஜின் உயர் தகுதி வரை கொண்டு செல்கின்றது. இது இருந்து விட்டால் எல்லாமே இருந்து விடும்.

மேலும், மிஃராஜ் வரை கொண்டு செல்கின்ற தொழுகை எத்தகையது என்றால் அது அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் நிற்பவரது உள்ளத்தை உருக்கி விடுகின்றது. கடமையான தொழுகையுடன் அன்னார் தஹஜ்ஜுத் தொழுவது பற்றியும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். அன்ஸாருல்லாஹ் குறிப்பாக இதற்கான ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும். இந்த வாழ்க்கையின் எல்லா மூச்சுகளும் உலகப் பணியிலேயே கழிந்து விட்டால் மறுமைக்கு என்று எதனை நாம் ஒன்று திரட்டி வைத்துள்ளோம். முழு வாழ்நாளையும் உலகப் பணிகளில் ஈடுபடுவதிலேயே கழித்து விட்டால் பிறகு மறுமைக்கு என்று நாம் எதனை சேர்த்து வைத்திருக்கின்றோம்? **குறிப்பாக தஹஜ்ஜுத்தில் எழுந்து இன்பத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் தஹஜ்ஜுத் தொழ வேண்டும்.** இடையில் வரும் தொழுகைகளை நிறைவேற்றுவதில் வேலையின் காரணமாக சோதனை வந்து விடுகின்றது. உணவளிப்பவன் அல்லாஹ் ஆவான். தொழுகையை அதற்குரிய குறித்த நேரத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ''இது அல்லாஹ்வின் முழுமையான அருளாகும். அவன் எவ்வித உழைப்பும் இல்லாமல் நமக்கு முழுமையான சிறப்பான கொள்கைகளின் வழியை நமது நபி கரீம் (ஸல்) அவர்கள் மூலமாக காட்டியுள்ளான். எந்த வழி இந்தக் காலத்தில் உங்களுக்கு காட்டப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்த வழியிலிருந்து ஆலிம்கள் இப்போது வரை விலகியே இருக்கின்றனர்.''

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: நான் மீண்டும் உங்களிடம் கூறுகின்றேன். நீங்கள் இறைவனுடன் உண்மையான உறவையும் உண்மையான தொடர்பையும் நிலைநாட்ட விரும்பினால் தொழுகையில் நிலைத்து நில்லுங்கள். எவ்வாறு நிலைத்து நிற்க வேண்டும் என்றால் உங்களது நாவும் உடலும் மட்டுமல்லாமல் உங்களது ஆன்மாவின் நாட்டங்கள் உணர்வுகள் ஆகிய அனைத்துமே தொழுகையாகவே ஆகி விட வேண்டும்.

அல்லாஹ் நம் அனைவருக்கும் உண்மையான ஏகத்துவத்தில் நிலைத்திருப்பதற்கும், நமது தொழுகைகளை பாதுகாப்பதற்கும், இன்பம் நிறைந்த தொழுகைகளை தொழுவதற்கும் நல்வாய்ப்பை வழங்குவானாக. அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை நமது வணக்கத்திற்குரியவையாக ஆக்கிக் கொள்வதற்குப் பதிலாக நாம் எப்போதும் அல்லாஹ்வை நமது வணக்கத்திற்குரியவனாக ஆக்கிக் கொள்பவர்களாக நாம் இருப்போமாக. அன்ஸாருல்லாஹ்வின் இஜ்திமா எங்கு நடக்கின்றதோ அங்கு மக்ரிப் மற்றும் இஷா தொழுகைகளைத் தொழுவதற்கான ஏற்பாடு இல்லை என்று எனக்கு தெரிய வந்தது. ஏனென்றால், மாலையில் குறித்து நேரம் கழிந்த பிறகு அந்த இடத்தை நாம் விட வேண்டியது வரும். வேறு இடத்தில் ஜமாஅத்தாக தொழுவதற்காக ஏற்பாடு செய்ய முடிகின்ற இடத்தில் இஜ்திமாவை நடத்த வேண்டும். வருங்காலத்தில் அன்ஸாருல்லாஹ் ஐவேளை தொழுகையையும் முறையாக தொழ வேண்டும். அல்லாஹ் அவர்களது இஜ்திமாவை வெற்றி பெறச் செய்வானாக. மேலும் அவர்களை உண்மையான முறையில் இறைவணக்கம் செய்பவர்களாக ஆக்குவானாக.

Friday Sermon delivered by Hadrath Khaleefathul Masih Alkhamis (atba)
on 29.09.2017
Translated by Moulavi M. Rafeeq Ahmad
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath,Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516